eredményesen biztosítható-e, holott a külföldi államokban az iskolák mindennemű irányításánál a pedagógusoknak jut a domináns szerep. — Továbbá vajjon az a valóban értékes elgondolás, hogy az egyes tartományokon belül az összes nevelő intézmények egységes elvek által irányíttatnának, tényleg teremne-e olyan értékes gyümölcsöket, hogy évtizedeken át kipróbált és kitűnően bevált felügyeleti hatóságaink eddigi szuverénitásait nyugodtan feláldozhatjuk.

A folyóirat további részében *Kornis Gyula dr.*-nak, a tragikusan elhunyt másik nagy pedagógus: *Weszely Ödönnek* ravatalánál tartott megindító klasszikus gyászbeszédét hozza, míg az irodalmi rovatban többek között Stuhlmann Patrik dr.: Az ifjúság lélektana, Loczka Alajos dr.: Iskola és élet a nevelés nagy útjain, Csada Imre dr.: Fizikai gyakorlatok c. művek ismertetéseit kapjuk. *(kd.)*

A **Pedagógiai Szeminárium** f. évi 3 számában *Koppány (Kutsera) István): Kétezer év távlatából* címen a mindig aktuális Horatius csodálatának szentel néhány szép gondolatot.

Dr. Sármándi (Schmidl) Sándor: Ranschburg Pál, a jeles lélekbúvárnak *30 éves jubileumát* ünnepli.

Masson Izabella: A polgári iskola fejlődése az utolsó évtized alatt címen értekezik. Jeles tanulmányában a statisztika pozitiv adatain át mutatja ki a magyar polgári iskolák fejlődését s mindinkább érvényesülő nagy nemzetnevelő hatásaikat. Igen részletesen taglalja a munkaiskolai gondolat érvényesülését, a székesfővárosi irányító polgári iskola megalakulását és annak pedagógiai munkálkodását. Kár, hogy nem említette meg, hogy hazánkban a munkaiskolai gondolatnak tulajdonképpeni első elindítója az akkor még Budapesten székelő s ma Szegeden működő gyakorló polgári iskola volt, mely Szenes Adolf igazgató első irányítása után folyóiratunkon és kiadványainkon át ma is legtermékenyebb munkása a cselekedtető oktatás módszertanának. *(kd.)*

A **Magyar Középiskola** f. évi 3.—4. (március—áprilisi) számában *Dr. Várkonyi Hildebrand: A nevelő éthosza és pszichológiája* c. tanulmányát folytatja. — Ez alkalommal a kitűnő pszichológus finom precizitásával azokat a lélektani követelményeket és főjellegzetességeket tárgyalja, melyek hozzátartoznak az eszményi nevelő személyiségéhez. Tanulmányának végén megállapítja, hogy »ideális, tökéletes személyiség és nevelő nincs a földön s meg kell elégednünk a személyiségek, kompromisszumok kialakulásával.«

Sziklay Andor: A névmagyarosítás és a középiskolai tanárok c. cikkében arra a konkluzióra jut, hogy törvényhozásilag tenné kötelezővé minden közhivatali funkcionáriusra nézve a névmagyarosítást.

Dr. Petrich Béla az ausztriai iskolák életéből közöl igen érdekes, főleg nevelési kérdésekre vonatkozó adatokat. *(kd.)*

A **Magyar Tanítóképző** márciusi számában *Veress István dr. »Az ifjúságtanulmány lényege és módszerei«* címen hosszabb tanulmányt kezdett